

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ฝึกหัดตัดแปลงตัวเอง

เราอยากพบอยากเห็นเด่นชัดที่สุดก็คือในวงราชการนี่คือฝ่ายหมอหนึ่ง อันนี้เกี่ยวกับประชาชนเป็นตายเข้าหาหมอ ตำรวจหนึ่ง พวกทนายความ ผู้พิพากษาหนึ่ง อยากให้เข้าใจชีวิตกับวัดกับวาจะรู้เรื่องการปฏิบัติต่อประชาชน ไม่เห็นแก่ตัวอย่างเดียว เห็นแก่ตัวเห็นแก่อำนาจของตัวเองเลยลืมคุณค่าของมนุษย์ไปเสียหมด อันนี้เสีย คุณค่ามนุษย์เลยไม่มี ไปอยู่กับอำนาจของบุคคลเพียงคนหนึ่งสองคนไปเสียเท่านั้น เลยเสียเสียมาก อันนี้เสียมาก สามจุดนี้เป็นจุดสำคัญ ฝ่ายตำรวจจะบีบบังคับอะไรก็ได้ จับยึดใส่กฎหมาย จะเป็นกฎหมายข้างจับยึดเข้าไปตรงนั้นก็ได้อำนาจมี ฝ่ายหมอก็คนไข้จนตรอกเข้าไปจับยึดใส่ตรงไหนก็ได้ พวกนี้พวกจนตรอกทั้งนั้นแหละ จนตรอกจนมุม ถ้าผู้ไม่มีศีลธรรมก็จะบีบบังคับจะโกยก็ได้ทั้งนั้น เพราะคนจนตรอกหาทางไปไหนได้ ผู้พิพากษา ทนายความก็เหมือนกัน ท่านเหล่านี้เป็นผู้มีอำนาจมากเด็ดขาด สามจุดนี้เป็นจุดที่เด็ดขาด

จิตใจประชาชนบอบช้ำก็เพราะใช้แต่อำนาจไม่ใช่ศีลธรรม ถ้าใช้ศีลธรรมแล้วก็ดี เพราะทุกคนมีคุณค่า คนป่วยก็มีคุณค่าเต็มตัว เข้าไปหาหมอหาข้าราชการแผนกต่าง ๆ มีคุณค่าเต็มตัวเหมือนกันกับข้าราชการไม่ได้ผิดแปลกจากกัน ถ้าต่างคนต่างเห็นใจกันแล้ว ธรรมคือความเห็นใจกัน เสมอภาค เอาธรรมจับเข้าไปก็รู้สูงรู้ต่ำรู้หนักรู้เบา รู้ผ่อนผันสั้นยาวกันได้คนเรา ถ้าเอาตัวเข้าไปใส่บื้ออย่างนี้ก็เป็นเจ้าอำนาจขึ้นมา เอาตามใจเห็นแก่ตัวเองไปเลย ทีนี้ก็เสีย คุณค่าของคนเลยไม่มี มามีอยู่กับคนคนเดียวซึ่งหาราคาไม่ได้อีกแหละ คนที่ว่าตัวมีคุณค่าเลยไม่มีคุณค่า ทำลายคุณค่าของมนุษย์ไป

ศีลธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนี่นะ ใครก็ขอแต่ความเป็นธรรม ๆ เรื่องราวเกิดขึ้น บื้ออย่างนี้จะคอยฟังหัวหน้าผู้ที่จะตัดสินคุณค่าความเป็นยังไง จะตัดสินยังไง ๆ คอยฟังอยู่นั้น ถ้าผู้นั้นตัดสินเป็นธรรมแล้วแพ้ก็น้อมรับว่าแพ้ ถ้าไม่เป็นธรรมแล้วไม่ยอมกัน ไม่ยอมอยู่ภายในใจและซอกซำภายในจิตใจมากเรื่องเหล่านี้ สมบัติข้าวของพอมีพอเป็นพอไปพอได้พอเสีย แต่เรื่องจิตใจนี้เป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องรักษาน้ำใจกันด้วย อรรถด้วยธรรม ความมีอรรถมีธรรมเป็นเรื่องรักษาน้ำใจกันได้เป็นอย่างดี ถ้าไม่มีธรรมเสียอย่างเดียวน้ำใจไม่มีคุณค่า เสียหมดเลย เงินทองข้าวของก็มาสนองน้ำใจนี้ ถ้าน้ำใจเสียเสียอย่างเดียวแล้วสิ่งเหล่านั้นเหลวไหลไปหมดเลย เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สนองนี่นะ ไม่ใช่ผู้เป็นแนวหน้าหน้าหน้าคือใจของบุคคลแต่ละคน ๆ นำหน้าสมบัติเงินทอง

เพราะฉะนั้นทุกคนจึงควรยกคุณค่าให้กันเสมอภาคกันไปหมด นี่คือธรรม เข้าไปหากันเกี่ยวข้องกันเรื่องราวอะไร พิจารณากันตามเหตุตามผล ตัดสินลงไปก็ตัดสินด้วยความยุติธรรมจะไปตำหนิกันได้ที่ตรงไหน เพราะความยุติธรรมมีอย่างนี้สำหรับตัดสินให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้ ก็มีอย่างนี้ ถ้าตัดสินนอกจากนี้แล้วมนุษย์อยู่ร่วมกันไม่ได้ มันก็ต้องยอมรับชึคนผู้ต้องการความเป็นธรรมอยู่แล้ว ถ้าต่างคนต่างมีธรรมต้องยอมรับกัน แต่ความไม่มีธรรมนี้ โห ชอกช้ำมากนะ เข้าไปลิกด้วยซ้ำจนกระทั่งวันตายเสียด้วยนะไม่ใช่ชั่วธรรมดา ความชอกช้ำน้ำใจนี้

เพราะฉะนั้นเราจึงอยากให้วังราชการเฉพาะอย่างยิ่งสามวงนี้เป็นสำคัญมาก จะต้องเกี่ยวข้องกับศีลกับธรรม เพราะนี่เกี่ยวกับประชาชนโดยเฉพาะตลอดเวลาเลย เกี่ยวข้องอยู่ตลอดเวลา แขนงอื่น ๆ ก็ทำงานอยู่ตามหน้าที่ของตน ๆ ไม่ค่อยเกี่ยวข้องอะไรมากนัก ถึงเกี่ยวข้องก็อยู่ห่าง ๆ ไม่ได้ใกล้ชิดติดพันกับสามจุดนี้ สามจุดนี้ใกล้ชิดติดพันตลอดเวลา ถ้าไม่มีศีลธรรมลื้มตัวได้ คนเราลื้มตัวได้ง่าย ๆ พอดินเหนียวติดหัวก็ว่าตัวมีหงอนเท่านั้นละชิ หงอนกับดินเหนียวต่างกันนี้ ถ้าเป็นหงอนจริง ๆ ไก่ก็น่าดู ไก่คู่น่าดู ไก่แจ้ไก่อะไรก็น่าดูทั้งนั้นถ้าเป็นหงอนของมันเอง ถ้าเอาดินเหนียวไปติดไม่เป็นท่า เอาอำนาจบาตรหลวงเข้าไปใส่ไปไหนคับแผ่นดินไปอย่างนั้นใช้ไม่ได้ อันนั้นมันดินเหนียวไม่ใช่หงอน ให้พากันเข้าใจทุกคน ๆ

โลกเราจะอยู่ร่วมกันตลอดไปจะว่าไง เกิดมาก็เกิดมาร่วมกัน เกิดมาจากพ่อจากแม่ พ่อแม่ก็อยู่ร่วมกันกับมนุษย์ทั่ว ๆ ไป ใครเกิดที่ไหนก็เกิดเพื่อร่วมกัน เมื่อเกิดเพื่อร่วมกันแล้วก็ต้องเห็นใจกันจึงมีคุณค่า มนุษย์อยู่ด้วยกันด้วยความเห็นคุณค่าของกันและกันนี้มีความสงบเย็นใจสงบสุข ถ้าไม่มองเห็นคุณค่าของกันและกันแล้วเป็นการเหยียบย่ำทำลาย มีเท่าไรไม่มีคุณค่า มนุษย์อยู่ร่วมกันหาคุณค่าไม่ได้อันนี้สำคัญมาก

โถ ศีลธรรมเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ความรู้ของพระพุทธเจ้ามาสอนโลกเป็นความรู้ที่เหนือกิเลสทุกประเภทของกิเลสเลย ความรู้ของเราที่เรียนมาในโลกนี้ ไปเรียนประเทศไหนก็ตามเถอะ อยู่ใต้อำนาจของกิเลสทั้งนั้น กิเลสเป็นผู้ครอบหัวอยู่ตลอดเวลา เป็นวิชาที่กิเลสผลิตให้ไม่ใช่ธรรมะผลิตให้ ธรรมะเป็นธรรมะนอกโลกนอกสมมุติ ทุกสิ่งทุกอย่าง ธรรมะพระพุทธเจ้าจึงเป็นของที่มีคุณค่ามากกว่าความรู้ใด ๆ ในโลก อันนี้ ถ้าได้นำธรรมเหล่านี้เข้ามาความชั่วช้ำลามกก็ยอมสยบลงไป ส่วนมากความรู้อันนี้เอามาเสริมกิเลสชึเพราะกิเลสผลิตให้ นี้ เอามาก็ต้องมาเสริมมันมาพอกพูนมันเลยไม่เกิดประโยชน์อะไร

ความรู้ของพระพุทธเจ้าเหมือนความรู้ของโลกเมื่อไร ไม่ได้เหมือน ทุกสิ่งทุกอย่างของพระพุทธเจ้าของพระอรหันต์ท่านไม่ได้เหมือนโลก ที่เหมือนก็มีเพียงธาตุ

เพียงชั้นเท่านั้น กิริยาอาการความเคลื่อนไหวไปตามจริตนิสัยที่เคยเป็นมา แต่จิตจริง ๆ แล้วไม่ได้เหมือนอะไร ความรู้ที่ออกมาจากจิตนั้นแหละจึงไม่เหมือนอะไร แปลกต่างกันไปตรงนั้นแหละ เราจะเห็นความรู้ของพระพุทธเจ้าหรือธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นก็คือเรายกยอกิเลสนั้นแหละ

เวลานี้กำลังยกยอกิเลสกันนะโลกถึงได้ร้อนเอาจมายกายกอง มองไปไหนตำหุดำตา ตัวเท่าหนูกัดไม่ได้ ทนแสนทนนะจวนจะตายแล้วก็ว่าเสียบ้าง เวลาเขาย้อนกลับมาว่าให้เรา เราตายไปแล้ว ไปว่าให้กองฟอนโนน พอว่าให้เขาแล้วเราก็ตายไปเสีย ยังหนุ่มอยู่ไม่ว่าเดี๋ยวเขาไล่ตีเอาหลงทิศ เฒ่าแก่มาแล้วพอว่าแล้วก็ตายไปเลย เพราะฉะนั้นถึงเผ็ดร้อนตอนแก่ละซิ เพราะยังงี้ ๆ เราต้องตายเขาตามไม่ทันแล้ว เอาเสียตอนนี้ตอนจวนตายนี้เขาตามไม่ทัน

ศีลธรรมอยู่ที่ใดเย็นที่นั่น อยู่คนเดียวก็เย็น เราจะเห็นได้อย่างชัด ๆ คือพระท่านไปปฏิบัติอยู่ในป่าที่สิ่งแวดล้อมมาก ๆ อันตรายมาก ๆ นี่เคยมาเสียพอยิ่งกว่าเคย ตั้งแต่บวชแล้วพอออกปฏิบัติแล้วขึ้นเวที มีแต่อยู่ในป่าในเขาหาที่ตัดสันดานทั้งนั้น ๆ แล้วเป็นยังงี้ที่เวลาไปอยู่ที่นั่น จิตใจมันอบอุ่นอยู่นี้ จะเป็นจะตายก็ไม่ได้หวั่นไหว เพราะธรรมมีอยู่ในใจจะเป็นจะตายเมื่อไรไม่ได้หวั่นไหว

ถ้าจิตไม่มีธรรมนี้ โอ๊ย เอาญาติมิตรสาโลहितพ่อแม่ลูกเต้าหลานเหลนมาห้อมล้อมขนาดไหน เงินทองข้าวของมาห้อมล้อมก็ร้อนอยู่ในหัวใจ มันไม่มีที่เกาะที่ยึดนั้นซิ มันขาดตรงนี้ ขาดธรรมเสียอย่างเดียวขาดมากที่สุดนะ ไม่ได้เหมือนขาดอะไรนะ ขาดเงินทองข้าวของยังพอเป็นพอไป ถ้าขาดธรรมภายในใจนี้ว่าเหว ไชวคว่าหาที่เกาะที่ยึด ร้อนที่สุดในขณะที่วิ่งหาอยู่นั้น มันไม่มีที่เกาะละซิเพราะธรรมไม่มีในตัว เมื่อธรรมมีในตัวแล้วอยู่ไหนก็เย็นสบาย ดังที่ว่าอยู่ในป่าเสือจะมาจับเอาเมื่อไร จับก็จับเสือไม่เหนี่ยวธรรม เสือจะจับเอาร่างกายเราไปกินกรรมของเราเอาไปกินไม่ได้ มันก็อาจหาญละซิ

ไปอยู่ในป่าในเขาบางแห่งไปอยู่ในที่เสือกินคน เขาจะมานอนเฝ้าเรา เสือกินคนทางดงศรีชมภู ภูสิงห์ ภูว้าว ภูลังกาแถวนี้เสือกินคน ตั้งแต่เที่ยงมานี้ไปเจอที่เสือกินคน ๒ แห่งเขาจะมานอนเฝ้าเรา ไม่ให้มานอนเฝ้า ไล่กลับเลย ขึ้นเวทีแล้วยังจะกลัว กำปั้นเขาได้หรือ ขึ้นเวทีแล้วต้องกล้าหาญต่อกำปั้นถึงขึ้น ไม่กล้าหาญต่อกำปั้นเขาแล้วอย่าขึ้นเดี๋ยวหมัดเขาน็อกเอาเสร็จ หมัดกับกำปั้นมาพร้อม ๆ กันนะ นี่ก็ขึ้นเวทีแล้วเราออกมาสู่แนวรบแล้ว ไล่เขากลับ เสือกินคนทางกาฬสินธุ์นี้เหมือนกัน คือภายในมันไม่หวั่น อำนาจของหลักใจเป็นอย่างนั้นนะ

ถึงจะเอาไปก็เอาไปแครงกายเท่านั้น ทัว ๆ ไปเราก็เคยกินสัตว์มามากต่อมาก แล้ว เราจะกินเราเพียงคนเดียวนี้กินไม่ได้หรอก นั้นมันแก้กัน จะเป็นก็เป็นจะตายก็ตาย ถึงเสือไม่กินก็จะตายอยู่แล้ววันใดวันหนึ่งแน่นอน แล้วจะกลัวอะไร กลัวแต่ความดีไม่พอหรือพอแล้วเวลานี้เท่านั้น กลัวตรงนี้ซิ จิตก็ขยับเข้า ๆ ไปอยู่ไหนไปได้หมด วางตัวเป็นผ้าขี้ริ้วไม่มีราคาแล้วไปอยู่ไหนไปอยู่ได้หมด เลยกลายเป็นมีคุณค่าล้นตัวล้นหัวใจ เมื่อสละตัวให้เป็นผ้าขี้ริ้วแล้วเลยกลายเป็นคุณค่าล้นหัวใจไปเสียแล้ว มันพลิกกันอย่างนั้นนะ อย่างนั้นละการสร้างความดีหาความดีหาขนาดนั้นละ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ได้มาสั่งสอนพวกเรา เราได้เคยสัมภาษณ์ดูแล้วกับครูบาอาจารย์องค์ไหน ๆ มีแต่องค์ไหนตาย ๆ มาทั้งหมด ถ้าไม่เข้าถึงท่านไม่รู้ เวลาเข้าถึงแล้วบรรยายต่อกันฟังนี้ โอ้ย รื่นเริงบันเทิง

นี่พูดถึงเรื่องการฝึกหัดตัดแปลงเจ้าของ ให้ฝึกไม่ฝึกไม่ได้ อยู่ในบ้านในเรือนก็ฝึก อยู่ในบ้านในเรือนหน้าที่การงานเกี่ยวข้องกับอะไรบ้างก็ฝึกตัวให้อยู่ในศีลในธรรม ให้ดี คนเราไม่มีข้อบังคับไม่มีกฎเกณฑ์อะไรเลยนี้ใช้ไม่ได้นะ เหลวเหมือนสัตว์ คนไม่มีข้อบังคับ ศีลธรรมเป็นเครื่องบังคับ ไม่มีศีลธรรมความดีงามเป็นเครื่องบังคับแล้ว เหลวไหลทั้งนั้นแหละ ไม่ผิดอะไรกับสัตว์ สัตว์เขาไม่มีข้อบังคับก็อยู่ตามภาษาภาษา แต่หมาวัดป่าบ้านตาดมีวินัยนะ ใครผ่านไปหน้ากรงไม่ได้นะมันเห่าเอาหลงทิศไปละ ดีไม่ดีปล่อยมันไล่กัดเอาเลย วันหนึ่งทหารมามันกัดทหาร มาผิดเวลา กำลังเริ่มมีดี โพล์พล์ทหารบั้งบั้ง ๆ เข้ามานี้ชิมันบั้งใส่เลย ผิดเวลามันกัดจริง ๆ ฟาดขาทหารเลย เราต้องได้ไล่ตีหมา แสดงว่ามาผิดเวลามันผิดวินัยเขา...วินัยหมา

วินัย วินัย นี้แปลว่าเครื่องนำออกความชั่ว ปิดความชั่วออก นี้มาจากศัพท์บาลี วินัยเครื่องนำออก เครื่องกำจัด กำจัดออก อะไรไม่ดีกำจัดออกจากเจ้าของ ให้มีหลักมีเกณฑ์ซึ่งคนเรา อยู่ในบ้านในเรือนก็มีหลักมีเกณฑ์อย่าสุมสี่สุมห้า เงินทองข้าวของได้มา เงินทองข้าวของนี้ตราพระเจ้าแผ่นดินตีตราไว้แต่ละฉบับ ๆ แต่ละใบ ๆ ธนบัตรไม่ว่าไปไหนมีตราพระเจ้าแผ่นดินซึ่งมีคุณค่าล้นเมืองไทยเราตีตราไว้เวลานั้น ได้มาแล้วก็ให้เห็นคุณค่าของเงินอย่าเอาไปจับจ่ายใช้สอยสุรุ่ยสุร่ายหาเหตุหาผลไม่ได้ ไปซื้อสุรายาเมาสูบฝิ่นกินกัญชาเล่นการพนันขั้นต่อ ไปเที่ยวเตะตะกร้อล่อสีกาไปอย่างนั้น เอาไปทำอย่างนั้นไม่ได้เสีย เราต้องเห็นคุณค่าของเงินที่ได้มาแล้ว เก็บหอมรอมริบไว้สำหรับทำประโยชน์ให้สมคุณค่าของธนบัตรแต่ละใบ ๆ หามาแทบเป็นแทบตายแล้วตราพระเจ้าแผ่นดินเสียด้วยอยู่ในนั้น อะไรที่ควรจับจ่ายใช้สอยก็ใช้สอยตามเหตุตามผล จำไว้ให้ตึ้นนะคำว่าเหตุผลนี้

มันจ่ายจ่ายเอาเหลือเกิน หามายากแต่จ่ายจ่ายที่สุดก็คือพวกเราไม่มีวินัยนั่นเอง ไล่ได้อะไรมาสุรุ่ยสุร่าย ๆ รับเงินเดือนมายังไม่ถึงบ้านเมียยังไม่เห็นเลยหมดแล้ว ๆ พวกเป็นอย่างนี้เป็นบ้างนั่นแหละ ถ้าพวกไม่เป็นอย่างนี้ไม่เป็น ส่วนมากมีแต่บ้ออย่างนี้ซิ เงินทองข้าวของได้มานี้ไม่ถึงมือลูกมือเมียแหละนะ การพนันชั้นต่อเพื่อนฝูงเอาไปกินหมดเอาไปถลุงหมด อีสาวนั้นเอาไปกิน ไอ้หนุ่มเอาไปกินหมด นี่ละส่งเสริมกิเลส ตัณหาให้พอกพูนหัวใจแล้วลืมนื้อลืมตัวไป จนกระทั่งวันตายก็ไม่ได้สติคนประเภทนี้นะ

ต้องมีหลักมีเกณฑ์ซิ อะไรไม่จำเป็นอย่าซื้อ ข้าวให้กินแล้วยังจะตายเหรอ ตั้งปัญหาถามเจ้าของเข้าไปซิ ข้าวให้กินแล้วอาหารให้กินแล้วยังจะกินอะไรอีก มันจะตายหรือไม่ได้กิน ไม่กินไม่ซื้อ ต้องมีวินัยบังคับเจ้าของ บังคับเพื่อความดีจะเป็นอะไรไป เราไม่ได้บังคับเพื่อความฉิบหายปนปี้ เราบังคับเราเพื่อความเป็นคนดีมีหลักมีเกณฑ์ แล้วลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมาก็จะได้ยึดหลักเกณฑ์จากพ่อจากแม่ไปใช้ บ้านเมืองก็มีชื่อมีแป อันนี้มีแต่เหลวแหลกแหวกแนว ๆ หาที่เกาะที่ยึดไม่ได้ แล้วลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมาเหลวไหลหมด ใช้ไม่ได้เลยนะ ต้องมีกฎมีเกณฑ์

ยิ่งเข้าพรรษาด้วยแล้วควรจะมีหลักเกณฑ์ประจำใจทุกคน ตื่นตามาเข้าให้คิดถึงพุทโธก่อนอื่น ไหว้พระเสียแล้วทำบุญตักบาตร ในพรรษานี้เราเคยพูดย้ำมาได้สามวันสี่วันแล้ว เพราะจุดนี้เป็นจุดสำคัญมาก การทำบุญให้ทานการเสียสละนี้เป็นสิ่งที่สละน้ำใจของตัวเองเพื่อนำใจคนอื่นทั้งหลายนี้ให้เย็นไปตาม ๆ กันหมด ผิดกันกับความตระหนี่นะ ความตระหนี่นี้เป็นภัยแก่ตัวเองด้วย เป็นภัยแก่เพื่อนฝูงสังคมต่าง ๆ ด้วยไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยความตระหนี่ มีมากมีน้อยเท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

ความเสียสละนี้มีมากมีน้อยเสียสละกันไป พอยื่นให้เขาบีบยืมแยมแจ่มใสรับกันแล้ว ๆ เก็บไว้เฉย ๆ ไม่เห็นมีอะไรมายืมแยมแจ่มใส เจ้าของเองกระหึ่มจากความเป็นเปรตของเจ้าของนั่นแหละ ตายแล้วไปเป็นเปรต คนตระหนี่ถี่เหนียวไม่ไปที่อื่นไปเป็นเปรตนี้แหละอย่างน้อยนะ ถ้ามากกว่านั้นก็จมลงในนรก จึงไม่ใช่ของดี พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตำหนิทั้งนั้นความตระหนี่ถี่เหนียว ไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดส่งเสริมพอเราจะแหวกแนวตระหนี่ถี่เหนียวแต่เราคนเดียว เงินทองที่ได้มานี้เป็นปึก ๆ ๆ ใส่ในเชฟก็ไม่ว่าใส่หมันมากต่อมาก ใส่ในตู้ในหีบที่ไหนก็ไม่พอใส่ก็ยังไม่พอนะ ยังคืบยังคลานหาอีกตะพึดตะพือ

ความตระหนี่พาคนเป็นบ้าตาฝ้าตาฟางไปหมด ไม่เห็นอะไรเป็นของดีของดียิ่งกว่าการเก็บไว้ การเก็บไว้เกิดประโยชน์อะไรพิจารณาซิ การเสียสละไปเพื่อประโยชน์นี้พอยื่นให้คนนี้บีบเขาจะยืมแยมแจ่มใสรับให้เห็นทันทีเลย ยื่นให้นี้บีบ ยื่นให้สังคมนั้น

ปั๊บ ๆ ยื่นให้คนนี้ปั๊บหรือสังคมใดก็ตามเพื่อประโยชน์แก่สังคมนั้น ๆ เช่น สร้างโรงร่ำ โรงเรียนหรือสร้างอะไรก็แล้วแต่ซึ่งเป็นส่วนรวมแล้ว หรือช่วยกันในเวลาจำเป็น พอยื่นให้ปั๊บความขี้มแย้มแจ่มใสจะมา ๆ เป็นคลื่นมาเลย ๆ เก็บไว้เฉย ๆ เกิดประโยชน์อะไร เจ้าของเองก็เป็นบ่าวอยู่นั้น ตายแล้วก็จะคอยเป็นเปรตคอยเฝ้าสมบัติเงินทอง ไม่เห็นมีคุณค่าอะไรการเก็บไว้

เก็บไว้เพื่อประโยชน์มีเหตุมีผลอย่างนั้นซิ ไม่ได้บอกว่าให้ไปจนไม่มีอะไรเหลือ ให้จ่ายจนไม่มีเหลือ เหลือไว้สำหรับทำประโยชน์เช่นเดียวกันกับที่เคยทำประโยชน์มาแล้วอย่างนั้นถูกต้อง นี่เชื่อแต่ความตระหนี่ ตายแล้วไปเป็นเปรตเป็นผี ทุกวันนี้ยังมากนักพวกเปรตพวกผี ถ้าได้ตาจ้ออย่างตาพระพุทธานี้ลูกนัยน์ตาแตกเลยนะเปรตผีมันมาก ต่างคนต่างสั่งสมตัวเป็นเปรตเป็นผี การเสียสละไม่มีมีแต่ความเห็นแก่ตัว ความโลภมาก เอารัดเอาเปรียบเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้

นอกจากวันเข้าพรรษานี้ ควรจะมีหลักเกณฑ์ไว้ทุกคน ตะกี้ก็พูดถึงเรื่องการทำบุญให้ทานการเสียสละ ไม่ได้ทำบุญวันหนึ่ง ๆ นี้เจ้าของอย่างกิน ต้องตัดเจ้าของอย่างนั้นซิคนเราเพื่ออยากเป็นคนดี ตัด วันนี้เราไม่ได้ให้ทานเลย ใส่บาตรแม่พระองค์เดียวก็ไม่ได้ทำวันนี้ไม่ต้องกิน เอาอย่างนั้นซิ วันหลังกลัวตายไม่ได้กินมันจะรับหาของมาใส่บาตร แล้ววันนั้นได้กินแหละ พวกมันจำให้ต๊ะนะ นี้อธิตัดเจ้าของต้องตัดอย่างนี้ ตัดเพื่อความเป็นคนดีนี่นะไม่ได้ตัดเพื่อความฉิบหายป่นปี้อะไร เราต้องตัดเรา เมื่อตัดอย่างนั้นคราวหลังมันระวังตัว ๆ ตลอดเวลา แล้วเราก็ได้ความดีจากความสัตย์ความจริงซึ่งเป็นธรรมของพระพุทธเจ้านี้เป็นลำดับลำดับไป

การพนันขันต่อสุรายาเมาเหล่านี้ให้หมดวันหมด เอ้า มันจะตายให้ตายเสียให้เมีย กุสลาให้ถ้าเป็นผู้ชายก็ดี ถ้าเมียกุสลาไม่ได้มาบอกหลวงตาบัว คนนี้เขาอดเหล้าจนตาย เขาไม่กินเหล้าเขายอมตายเลย ตายจริง ๆ เหนอ ไหนอยู่ไหนเราจะไป กุสลา ธมฺมา คนนี้ไม่กินเหล้าตายแล้วไปไหนนา จะตามหาให้ทันทีเลย

เอาละพอ